

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZEGYESÜLET HIVATALOS LAPJA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 CLUJ—KOLOZSVÁR,
 Ir. A. Muresan (Attila-utca) 10.
 Telefon 158. sz.

Felelős szerkesztő:
TÖRÖK BÁLINT
 az EME főtítkára.

A lapot az EME tagjai tagsági
 illetmény fejében kapják. A lap
 megjelenik havonként egyszer.

Az E. M. E. közgyűlése

február hó 4-én zajlott le a tagok élénk érdeklődése mellett. A gyűlésen id. *Kicsid Géza* e. alelnök tb. elnök elnököt. A közgyűlés *Török Bálint* főtítkár előterjesztésében egyhangúlag elfogadta az igazgató-választmány 1932. évi működéséről szóló jelentést, ugyancsak a zárszámadásokat és költségelőirányzatot is megadván a szokásos felmentéseket. Az időközi választások rendjén a *László Márton* lemondásával megüresedett alelnöki tisztségre a közgyűlés egyhangúlag *Pohl Béla* g.-vá. tagot, a kolozsvári kulturmérnöki hivatal vezetőjét választotta meg. Az üresedésben levő igazgató-választmányi ágazati helyekre beválasztottak: *Feldmann Tivadar* (Érmiályfalva), *Szigethy Jenő* (Kolozsvár), ifj. *Palló Imre* (Kolozs), *Blénessy Károly* (Csíkszentdomokos), *Várady Béla* (Kolozsvár), *Seyfried Ferenc* (Kolozsvár), *Kicsid Géza* alelnök b. elnök örömmel és meleg szavakkal üdvözölte az egyesület új alelnökét és választmányi tagjait, akiknek nevében *Pohl* új alelnökét és választmányi tagjait, akiknek nevében *Pohl* Béla alelnök mondott köszönetet a megtisztelő bizalomért. Ezután a gyűlés véget ért.

Az E. M. E. igazgató-választmánya

február hó 4-én ülést tartott *Kicsid Géza* tb. elnök elnöklete alatt. *Török Bálint* főtítkár ismertette a tárgysorozatot, amelynek egyik fontos tárgya volt a költségrohadás Erdélyben való terjedésének megakadályozása. Az egyesület a vármegyei mezőgazdasági kamarák segítségével óhajtja szívós és kitartó munkával elejét venni a baj terjedésének. Az egyesület anyagi ügyeiről, az adók befizetéséről, új adók kivetéséről és megfellebbezéséről szóló jelentések tudomásul vétele után 11 új tagot vett fel a választmány és pedig névszerint a következőket: *Varró Ilona*, *Sófalva*, *Nagy István*, *Nagyszalonta*, *Varga György*, *Lupény*, *György Mihály*, *Poplica*, *Kihajda József*, *Mehádia*, *Petres Gyula*, *Kolozs*, *Pajkony József*, *Nagyvárad*, *Zágoni Szabó Mihály*, *Kolozsvár*, *Bagyinka Mátyás*, *Nagyszalonta*, *Kende Károly*, *Biléd*, *Vajda Bálint*, *Nagy-*

várad. Végül *Pohl Béla* indítványára kimondotta a választmán hogy a *M. K.* terjedelmét emelni fogja és főleg a szakcikk közlésére kívánja a súlyt helyezni, hogy a lapnak oktató hatá legyen. Ezt azonban csakis több kiadással érheti el az egyesül vagyis ha az egyesület tagjai tagdíjaikat és hátrálékaikat bekü dik és mielőbb rendezik. Ezért ezuton is kéri az egyesület Tis telt Tagjait, hogy tagdíjfizetési kötelezettségüknek feyeno pontosan eleget.

Védekezünk a ragadós költésrothadás ellen

Irta: *Stief Ottó.*

Már évek óta tüzetesen tanulmányozom ezen veszedelm betegségét s arra a sajnos megállapításra jutottam, hogy n gyon sok esetben magát a méhészt terheli a mulasztás azé, hogy a pusztító betegség némely esztendőekben valóságos já ványyszerűen lép fel.

Annai bizonyos, hogy furesán hangzik ezen vádaskod som, de sajnos ez így van s annak valódiságát az alábbiakk fogom igazolni.

Gyakran volt alkalmam olyan méhészeteket meglátoga nom, melyekben e betegség lábra kapott s ugyancsak sok olya méhésztársammal folytattam eszmecserét e betegségről, k szintén ezen bajjal vesződtek s minden alkalommal azt tapasztaltam, hogy az illető méhészek nemtörődömséggel egyszerű elhárították magukról e tekintetben a felelősséget, azon okn fogva, mert hiszen ők nem hibáztak, mert ez egy olyan bete ség, mely fertőző s így azt moguk a méhek terjesztik.

A betegség okozója: Azokat a méhészeteket, akik e bete ségnek terjlesztésére segédkezet nyujtanak, három csoport osztom — és pedig első közé tartoznak azok, akik főként utóbbi évek nehéz gazdasági viszonyai miatt pusztán jöveo lem szaporítás céljából fogtak neki a méhészkedésnek, minden előzetes tanulmány, tudás és megfelelő alapismeret megszerzése nélkül. Ezek többnyire nagyobb, költséges befé tetésekkel rendezkedtek be, össze-vissza vásárolva különbö vidékekről méhesaládokat — közöttük olyanokat is, mely valamelyes betegséggel már fertőzöttek, továbbá mindenfö fajtájú és méretü kaptárakban. Az ilyen méhésztársak sz mára a méhek gondos és szakszerű kezelése teljesen lehetetlő a velük való foglalkozás egy valóságos bábeli zürzavar. Ez a méhészek rendszeresen nem is foglalkoznak maguk a mé családokkal, teljesen magukra hagyják őket, s ha azt látják hogy a remélt anyagi eredmény nem mutatkozik, akkor e gyakorlott méhészt ismerősüket megkéri arra, hogy ezt va, amazt a terni valót végezze el helyette s így folyik egy p évig az eredménytelen méhészkedés.

Igy nem lehet méhészkedni, az ilyen méhgazdaság soká nem is állhat fenn, mert a családok száma rövidesen leapa

anyagi eredményekről szó sem lehet a még életben maradt családok gondozatlansága következtében teljesen legyengülnek s fertőző betegségek tanyájává válnak.

Az ilyen megfertőzött méhészet felszereléseivel együtt rövidesen potom árért gazdát cserél és sok esetben megint avatlan kezekbe kerül s így a betegség tovább terjed.

A második csoportba tartoznak az olyan méhészek, akik ugyan megszerezték maguknak a szükséges alapismereteket, szeretettel is foglalkoznának a méhekkal, de ezeknél egy nagy baj van, mert sehogy sem tudnak a méh szurással megbarátkozni. A szó szoros értelmében irtóznak attól a kis semmiségnek nevezhető fájdalomtól.

Az ilyen méhészek is évekig próbálkoznak a méhészkedéssel, de a méhek körüli foglalkozásuk csak annyiban áll, hogy hébe-korba megfigyelik a méhek kiröpködését, azután hébe-korba meg is bontanak betekintés céljából egy-két családot, de mihelyest az első mézes keret a kezükbe kerül, a további vizsgálódást be is szünetetik s úgy vélekednek, hogy a családban minden rendben van, mert hiszen a méz ottléte bizonyítja azt.

Talán évek is telnek el anélkül, hogy az ilyen méhész annyira is ment volna a méhek átvizsgálásával, hogy az anyaméhvel, avagy egy fiasításos kerettel személyesen is találkozott volna, melyekről meggyőződést szerezhetett volna a családnak az életrevalóságáról és annak egészségi állapotáról.

Mind a két csoportba tartozó méhészek azonban egy dolgot semmi körülmények között sem mulasztanak el és pedig azt, hogy a főhordás után a családokban található összes mézkészlettel a méheket megfosszák, nem törődve azzal, hogy a méz hiánya a családok további fejlődését megbénítja — a jövőre való fennmaradásukat kétessé teszi. Ezek a méz készletüktől megfosztott családok kénytelenek lesznek őszi egészségtelen erjedő természetű gyümölcs mézet behordani s ez fogja képezni a téli táplálékukat, mely legtöbb esetben alapját képezi a betegségek létrejövetelének.

Harmadik csoportba tartoznak azok a méhészek, akik abban a rossz szokásban szenvednek, hogy minduntalan minden igaz ok nélkül, esetleg meg nem felelő időjárásban is megbontják a méhesaládokat, zavarják a rendszeres nyugodt munkálkodásaikban s ezzel lehűtik a kaptár feltétlen szükséges belső levegőjét s ezzel előidézik az amugy is túlzékony fiasítás meghűlését és a család megbetegedését. Ezen csoportba tartoznak azok a méhészek is, akik éveken keresztül egyebet sem csinálnak, mint azt, hogy mindig újabb rendszerű kaptárak beszerzésén törik a fejüket s azok benépesítésével foglalkoznak s ezzel a sok kísérletezéscikkkel megfosztják magukat és a méheket az anyagi eredményektől, de egyzersmint kiteszik a méhesaládjait az elsatnyulásnak, legyengülésnek és ennek következtében fogékonyá teszik azokat a betegségek iránt.

A fertőző betegség kifejlődése: A fentebbi elmondott után most már rátérek arra a legfontosabb hibának az ismétlésére, melyet az általam említett méhészek hanyagságukkal követnek, melynek következtében erre vonatkozó több évtapasztalataim után határozottan állithatom, hogy e veszedelmes betegségnek létrejövetelét és annak további terjedését elősegítik.

Azt a gondos méhészek igen jól tudják, hogy a hosszú tartó és rendszertelen időjárású telek után legtöbb esetben kénytelenek a méhek az otthonuk belsejében lerakni az ürüléküket. Ezt a kényszertisztulást első időben csak kevesen veszik el és elsősorban a kaptár falaira és a keretlécekre rakják le. Később azonban, ha még soká nem kinálkozik megfelelő meleg idő a kiröpülésre, akkor már nagyon is erőt vesz rajtuk a helyzet tarthatatlansága, ugyannyira, hogy az ürüléknek visszatartása most már emésztési zavarokat és ebből kifolyólag testi bágyadságot, idegességet idéz elő. Ilyen esetekben már arra sem képesek, hogy a téli gomolyagból távozzanak, hanem egyik méh a másikat piszkítja be az ürülékével s az a méhek, melyek mégis megpróbálkoznak a gomolyagból való távozással, azok is a legközelebbi üres építményekre s így gyakran az üres sejtek belsejébe kénytelenek az ürüléküket lerakni.

Ezzel megvan vetve a betegséget előidéző bacillusoknak a kifejlődéséhez a melegágy, mert a kaptár téli párás levegő rácsapodik a berondított keretekre és sejtekre s a bennük lévő ürülék ezáltal bomlásnak indul. Most már nem hiányzik egyébként csak az, hogy a méhész elmulassza azt, hogy kora tavasszal midőn az első betekintést végzi a családoknál, az azokban található ilyen berondított kereteket megtisztítsa és főként azokat, amelyeknek a sejtek belseje is be van rondítva, eltávolítsa és tiszta, egészséges keretekkel pótolja.

Tapasztalataim azt mutatták, hogy az ilyen mulasztás legtöbb esetben maga után vonja a fertőző betegségeknek a kifejlődését.

Már most lássuk csak azt a folyamatot, aminek következtében a fentebb említett okok miatt a fertőzött beteg fiasítás létre jön.

A téli táplálkozásra a méhek elsősorban is azokból a keretből fogyasztják el a mézkészletüket, amelyeken a téli gomolyag elhelyezkedett s ezek a keretek rendszeresen mentesülnek is maradnak az ürülék lerakodástól.

Ha már most ezek a keretek megüresednek, az anyák február hóban meg is kezdi ezekben a sejtekben a peték lerakását s ebben a pár keretben a fiasítás legtöbb esetben egészségesen ki is fejlődik, teljesen fertőzetlen állapotban. Később azonban midőn az időjárás melegebbre fordul, nyomban bekövetkezik a téli gomolyag megbomlása és a család a legközelebbi keretekre is kezd kiterjeszkedni, még pedig olyanokra is, amelyek ürülékkel lettek berondítva. Ezen kereteket, miután az anya

epetézne, a méhek maguk kellene, hogy alaposan kitisztassák, amire ők sajnos, nem igen képesek, mert amint már megelőzőleg említettem, a teletől méheknek legnagyobb része már annyira legyengült az ürülék tulságos ideig való magukantartása következtében.

Az anya sem veszi figyelembe a sejteknek tisztátalanságát és lerakja azokba petéit, ettől kezdve megindul a családon a fertőzött fiasítás létrejövele. A berondított sejtekben fiasításnak juttatott tápanyag összevegyül a sejtekben lévő ürülékkel és ennek következtében a táplálék bomlásnak indul s fertőzött lesz, az álcá ezzel táplálkozván, beteggé válik.

A munkás méhek minderről tudomást nem szereznek s az ilyen beteg fiasítást is befödenezik és melegen tartják, melyekben azonban az álcák rövid időn belül elpusztulnak s az egész egy sötét barna színű nyálkás, büzös anyaggá változik, bomlásnak indul és ebből jönnek létre a fertőző bacillusok, melyek azután az egész méh lakást a bennök lévő tápanyaggal (mézkészlettel) és méhekkel együtt fertőzött állapotba juttatják.

Az ilyen családokból a kijáró méhek sok esetben a szomszédos családokhoz is, sőt idegen méhesekbe is elhurocolják a fertőző betegséget.

E fentebb elmondott tapasztalataimnak helyes voltát a legjobban bizonyítja két körülmény és pedig elsősorban is az, hogy egy és ugyanazon beteg fiasításos kereten rendszerint teljesen egészséges fiasítás is kel ki, melyek a keretnek azon sejtjeibe lettek petézve, melyek mentesek voltak az ürülék általi berondítástól. Második bizonyító körülmény az, hogy a fertőző költés rothadás betegség legtöbb esetekben azokban az esetekben lép fel nagyobb arányban, amikor a megelőző tél túlhoszú volt s így akadályozva voltak a méhek abban, hogy a tisztuló kiröpülésüket idejében elvégezhessék, vagyis későre kínálkozva nekik arra megfelelő időjárás.

Költésrothadás ismertető jelei:

Ezen veszedelmes betegségnek kétféle alakját ismerjük, a. m.: az enyhébb (szelidebb) és ragadós fajtáját.

Az enyhébb lefolyású betegségnek ismertető jelei a következők: ahol ezen betegség létrejött, ott a megbetegedett családokon külsőleg megfigyelve azt fogjuk tapasztalni, hogy az azelőtt még vigan és szorgalmasan kijáró dolgozó méhek feltűnően megapadtak és a még kijárók bágyadt, létovázó magatartást tanusítanak. Szóval az élnk-eleven munka megesappant.

Ha már most egy ilyen gyanus állapotban levő családot megnyitunk és a benne levő fődött és fődezetlen fiasítást alapos megfigyelés alá vesszük, a következőket fogjuk tapasztalni:

A fődetlen fiasítás átalakulófélben levő álcái a sejtekben életlenek és a rendes fehér helyett egészen sötétbarna szí-

nüek és összeaszottak. A befödött fiasítás külső burkolata pedig szintén elveszítette eredeti szép, üde, egészséges színét és majdnem fekete színt váltott, felülete pedig nem sima, hanem ráncos külsőt nyert.

További vizsgálat folyamán felbontjuk a fiasítást felelő burkolatot s azt fogjuk látni, hogy a bennök levő álcák szintén élettelenek és a sejtekben levő, a további átalakulásra szükséges tápanyag bomlásnak indult, zöldes barna színű nyálkás és kellemetlen szagú lesz.

Mot pedig rátérek e betegségnek másik fajtájára a „*gadós költés rothadásnak*“ ismertetésére.

Ismertető jelei majdnem azonosak az előbbiekkal, csupán a következőkkel különböztethetők meg: A megbetegedett fiasítás födelezési burkolata minden egyes álca cellája felett meg van horpadva és annak közepén egy parányi kis lyuk van. Belsejében az álca már teljesen elveszítette természetes alakját, büzös illatot terjesztő, péphez hasonló bomlásba létező anyaggá változott át.

Külső jelek közé tartozik az is, hogy ez a kellemetlen büzös szag a kaptárnak kijáró nyílásán keresztül is erősen érezhető.

A természet a méheknek a hangyasavnak szervezetük által termelésnek lehetőségét egyrészt azért adta, hogy ez az anyag otthonuk levegőjét tisztíthassák és az azokban felfalmozott táplálékok egészséges állapotban eltarthatását biztosíthassák.

Annyi bizonyos, hogy amíg a megbetegedett család munkáméhhel rendelkezik, addig nagyon nehezen terjed a ragadós betegség, ami a hangyasav elegendő mennyiségben termelésének tulajdonítható, de mihelyt ez a termelés megszűnik, a betegség erősen tovább terjed. A betegség további folyamata alatt a dolgozó méhek száma napról-napra fogy és a még életben maradottak a betegség következtében erősen legyengülnek s végre hangyasavat sem képesek termelni, tehát védekezni sem képesek a baj további terjedését megakadályozni képelemek, míg végre az egész család pusztul.

Útmutatás, hogyan kezeljük a „költésrothadásban szenvedő méhcsaládjainkat.

Fontos dolognak tartom kijelenteni, hogy csakis az olyan családok gyógyítgatásával érdemes foglalkozni, melyeknél a betegség még nem harapódzott el tulságos nagy arányokban, mert az ilyeneknél már ugyanis kilátástalan a sikeres eredmény. Olyan az, hogy e betegség fellépése után a család ereje napról-napra fogy és ha a betegség ösz fele lépett fel, akkor az ilyen legyengült családok, ha a betegségtől mentesek is lesznek, a betegség folytatán mégsem lesznek teletőképeselek, sőt más egészséges családokkal sem tanácsos egyesíteni. Ilyen körülmények között tehát a leghelyesebb az ilyen családok teljes megsemmisítése vagyis azoknak sürgős lekénezése éé azután az összes építő

vek méhekkel együtt élegetendők, avagy a földbe jó mélyen be-
sandók.

Azok a családok, amelyeknél a betegség még csak kezdet-
es s még elég népesek és egészséges fiasítással is rendelkeznek,
következésképpen gyógykezelendők.

Legalkalmasabb a kezelésre a borus, esős idő, midőn a méhek
nem igen járnak a szabadban, ugyancsak az esti órákban is al-
kalmatlan az ilyen beteg családokkal való foglalkozás. Első sor-
ban is szedjük ki a beteg család összes kereteit és válogassuk ki
azok közül azokat, amelyeken a betegség található és rakjuk
külön, ugyanzintén a födeleztelen mézes kereteket is, valamint
az olyanokat is, amelyeken még a tavaszi tisztuló kiröpülési idő
előtti bekövetkezése miatt ürülék lerakódásokat fedeztünk fel,
mert ez utóbbiak is a betegség csiráit hordozzák magukban. E
korra említett összes fertőzött keretek élegetendők, avagy a föld-
ben mélyen elásandók. A többi összes építmények és a rajtok
szabadon méhekkel együtt következőképpen fertőtleníten-
dők: a fer-
tőtlenítő folyadék összetétele: 1 liter vízbe egy darab szublimát
szulfid feloldandó. Ezen folyadékkal finoman, de alaposan be-
permetezzük egy kis kézi permetezővel a kereteket a rajtok lévő
méhekkel együtt. A kiürített méhlekást (kaptárt) jól kikapar-
unk és karbolineummal bekenjük. A bekenéshez egy kis ecsetet
használunk s a karbolineumot az ecsettel addig dörzsöljük, amíg
a kaptár deszkái. (alkotó részei) magukba szívják. A bedörzsölést
szigorúan gondosan elvégeznünk, hogy folyékony karbolineum sehol
nem maradjon, mert abba a méhek esetleg belemerészkének. A
karbolineum hosszú ideig dezinficiálja a kaptár levegőjét, elpusztít-
ja a fertőző bacillusokat, sőt a viasz molyokat és azok petéit
is. A karbolineum tulajdonképpen a beteg családnál már java-
sított hiányzó hagyasavat pótolja, szagától a méhek nem nagyon
ellenkeznek s semminemű nyugtalanságot a bekenés miatt
nem fogunk tapasztalni.

Ha a betegség tavasszal, avagy a nyár folyamán lépne fel,
akkor feltétlen szükséges az, hogy a beteg és legyengült család-
okat élelemmel bőven ellássuk. Etetésre csakis tiszta mézet hasz-
náljunk, melyet etető vályukba vagy üres keretekbe juttatunk
az esti órákban a beteg családoknak. Ezen etető mézhez vegyít-
ünk szublimát oldatos vizet, melynek vegyítési aránya $\frac{1}{2}$ klg.
mézhez egy deci szublimátos víz alkalmazunk. Az etetést
mindaddig folytatjuk hetenként kétszer, amíg a beteg család
gyógykezelése folyamatban van, ugyanzintén a szublimátos vízzel
az élő permetezést is hetenként egyszer ismétljük, mindaddig,
amíg a család állapota annyira javul, hogy teljesen csakis egész-
séges fiasítása lesz és a betegség tünetei teljesen kimaradnak és
a családból erős és népessé lesz.

Azokat a kaptárokat, amelyekből a beteg családokat mint
mentőhatározatlanokat élegetjük, ha azok még jókarban volnának,
fertőtlenítsük és egyelőre tegyük hosszabb ideig használaton
kívül.

Méhészetünkben lévő többi összes még egészséges család-
ok

kat is ajánlatos fertőtleníteni, de legalább is azoknak fenék röp deszkáit is kenjük be karbolincummal. A beteg család kezelése alkalmával használt összes méhészeti eszközöket minden alkalommal fertőtlenítsük szublimátos vízzel, ugyszintén kezeinket is mossuk avval rendszeresen.

Az így kezelt beteg családokat, ha azok állapota megjavult még a következő esztendőben is kísérjük gondos figyelemmel betegség tekintetéből kifolyólag, mert a baj megismétlődhetik.

Az Itatóláda.

Tavasszal a méhcsalád fejlődésére épp oly kihatással van a víz akáresak a méz, virágpör és meleg. A vízért a szabadjáró méhek közül igen sok elpusztul. Minthogy pedig a fiatalok felneveléséhez tavasszal sok vízre van szüksége a családnak, legjobb eljárás, ha bent a kaptárban itatjuk méheinket, de nem alul, hanem a fészek fölött. Emellett persze a szabadban is átunk föl itatókat.

A kaptárban való itatásnál a következőképp munkálunk el. Egy kis ládikát készítünk 4 darab deszkából, melynek az egyik szabad végére árral áttlygatott pléhlemezt szegünk. Egy kb. literes nagyságú befőttes üveget megtöltünk meleg, vagy langyos vízzel s a kis ládikát úgy illesztjük rá, hogy a pléhlemez az üveg szájához tapadjon. Fontos, hogy az üveg alatt ne legyenek kajszák és könnyen beleférjenek a ládikába. Most egyik kezünkkel a pléhlemezt az üveg szájához nyomva az egészet fölfordítjuk és a fész fedődeszkáján lévő 6×6 cm-es lyukra borítjuk.

A méhek által fejlesztett meleg következtében a víz állandóan langyos marad és a méhek szívesen hordják le, ha szükségük van rá, még a legnagyobb tavaszi hidegben is. Eleinte kevés a fogyasztás, mikor a család fejlődésnek indul egy liter vizet 2-3 nap alatt fogyasztanak el. Kezdetben cukros, vagy mézes vizet szoktatjuk méheinket az itatóhoz.

Aki egyszer megpróbálja és meggyőződik róla, hogy pontosan mennyi vizet fogyasztanak méhei, az nem fogja elmúlani a téli, hogy a kaptáron belül itassa méheit.

Nagyon jól bevált ez itató serkentő és szükségletetelésre mely esetben hígított mézzel töltjük meg az üveget.

(Magyarszovát, 1933.)

Benczédi Márton
k. tanító.

Az akácvirágzás ideje Erdélyben.

D. K. Nagy Zoltán a „Magyar Méh” c. lapban, mely a O. M. E. hivatalos lapja, érdekes cikket közöl az akác rügyfakadásáról, virágzásának és lombhullásának idejéről. Gyakorlati szempontból azért fontos ez reánk méhészekre, mert tudjuk így, hogy

éhesaládjainkat milyen időpontra kell megerősíteni a leg-
 bban, hogy kihasználhassák az akácvirágzást. Fontos azért is,
 mert a pergetés és mézértékesítés idejét is előre megállapíthatjuk
 az alábbi adatokból.

Állomás	Lomb- fejlődés	Virág- zás	Virágozhatik		Lomb- hullás
			nappal később	nappal előbb	
Algyógy (Hunyad)	V. 1.	V. 16.	2	3	X. 13.
Arad (Arad)	IV. 24.	V. 11.	9	10	XI. 9
Álinc (Krássószörény)	IV. 24.	V. 13.	15	13	X. 25.
Ánya (Krássó-Szörény)	V. 8.	V. 18.	5	6	X. 19.
Árszászka (Krássó-Szörény)	IV. 20.	V. 15.	13	9	XI. 3.
Ágalankás (Krássó-Szörény)	V. 9.	V. 19.	10	10	X. 12.
Ászlete (Krássó-Szörény)	IV. 30.	V. 24.	18	19	X. 20.
Árszó (Brassó)	V. 7.	V. 31.	9	5	IX. 21.
Ásiksomlyó (Csik)	V. 10.	VI. 10.	15	26	X. 1.
Álbosec (Krássó-Szörény)	V. 4.	V. 19.	11	14	X. 21.
Áelilát (Temes)	IV. 20.	V. 13.	17	8	XI. 6.
Áeta (Temes)	IV. 28.	V. 20.	34	36	X. 23.
Áeva (Hunyad)	IV. 29.	V. 13.	12	13	X. 18.
Áacset (Krássó-Szörény)	IV. 30.	V. 10.	15	15	X. 18.
Áörgényszentimé (Csik)	V. 9.	V. 28.	13	9	X. 1.
Áerkulesfürdő (Krássó-Szörény)	V. 2.	V. 18.	10	21	X. 30.
Áaránsebes (Krássó-Szörény)	IV. 30.	V. 16.	10	5	X. 23.
Áolozsvár (Kolozs)	V. 8.	V. 21.	4	4	X. 15.
Áossova (Krássó-Szörény)	IV. 30.	V. 24.	13	14	X. 18.
Áippa (Temes)	IV. 29.	V. 13.	13	12	XI. 2.
Áugos (Krássó-Szörény)	IV. 25.	V. 17.	20	15	XI. 2.
Áaroserdőd (Krássó-Szörény)	IV. 26.	V. 14.	6	11	X. 19.
Áarzsina (Krássó-Szörény)	IV. 30.	V. 26.	8	9	X. 20.
Áedgyes (Nagyküküllő)	V. 1.	V. 21.	18	12	X. 8.
Áenyháza (Arad)	A. 14.	V. 22.	8	10	XI. 11.
Áosnica (Temes)	IV. 24.	V. 15.	16	11	X. 26.
Áagykároly (Szatmár)	IV. 27.	V. 28.	10	9	X. 24.
Áagyléta (Bihar)	IV. 25.	V. 22.	7	11	X. 29.
Áagyszalonta (Bihar)	IV. 30.	V. 17.	5	5	X. 29.
Áagyszeben (Szeben)	V. 4.	V. 28.	17	15	X. 6.
Áámetglanda (Krássó-Szörény)	V. 1.	V. 22.	18	13	X. 15.
Áámetzszeptér (Temes)	IV. 28.	V. 10.	15	12	X. 23.
Áoravicabánya (Krássó-Szörény)	IV. 30.	V. 24.	22	36	X. 21.
Áorsova (Krássó-Szörény)	IV. 18.	V. 18.	1	1	XI. 3.
Áóasszonyrét (Krássó-Szörény)	IV. 18.	V. 19.	8	7	XI. 3.
Áógradena (Krássó-Szörény)	IV. 17.	V. 18.	19	11	XI. 2.
Áécska (Arad)	IV. 24.	V. 13.	7	11	XI. 9.
Áegesvár (Nagy-Küküllő)	V. 4.	VI. 2.	15	11	IX. 1.
Ászabéd (Maros-Torda)	V. 1.	V. 27.	10	7	X. 12.
Áápia (Krássó-Szörény)	IV. 22.	V. 16.	13	8	XI. 2.
Áemeskirályfalva (Temes)	IV. 29.	V. 17.	11	8	X. 19.
Áemeskövesd (Temes)	IV. 30.	V. 19.	25	16	X. 16.
Áemesrékás (Temes)	IV. 26.	V. 15.	17	9	X. 21.
Áemesziget (Temes)	IV. 12.	V. 9.	5	8	XI. 2.
Áemeszlatina (Krássó-Szörény)	V. 2.	V. 12.	24	13	X. 25.
Áemesvár-vadászerdő (Temes)	IV. 23.	V. 18.	14	16	X. 27.
Áenke (Bihar)	V. 11.	V. 21.	9	9	X. 17.
Átyej (Hunyad)	V. 7.	V. 18.	1	1	X. 15.
Áwallendorf (Dombos) (N.-küküllő)	V. 3.	V. 31.	11	10	X. 1.
Ázurest (Krássó-Szörény)	IV. 29.	V. 12.	4	8	X. 31.

Április havi teendők.

A virágzás előrehaladásával a méhek működése napra napra élénkebb s a családok fejlődése fokozottabb lesz. Elején át kell vizsgálni a családokat, főképen az anya, a fias és a mézkészlet szempontjából. A mézkészlet legyen bőse, de a petezésre is legyen hely. Egy-két kiválónak ismert családnál herék idejében és elegendő mennyiségben való fejlődés mozdítsuk elő olyformán, hogy az utolsó fias lép után (még egy tisztán heresejtes, nem régi lépet függesztünk; míg a tiszta családtól a herelépeket, ha vannak, elszedjük. Ha etetni kell azt este tegyük, mézzel, vagy mézzel kevert langyos cukoroldattal, fele cukor, fele víz arányában, nagy adagokban. A kaptárban való itatás, különösen az esős, hűvös napokon előnyös. Méhflakás melegen és tisztán tartandó.

Ha az időjárás kedvező, a hónap közepéfelé a méz-, vízpor- és vízfogyasztás egyre fokozottabb lesz s a jó családok fejlődése rohamos. Az itatóból állandóan csepegjen a víz.

A gyümölcsfák tömegesebb virágzása kezdetével, megkezdhető a serkentő (speculativ) etetés. Esténként 1—2 deciliter adagokban adandó a családnak, előbb sűrűbb (1:1), majd fokozatosan higabb (1:2, 1:3) méz- vagy mézzel kevert cukoroldattal. A serkentő etetést csak az erős hordás kezdetével hagyjuk abba. Hogy rablást ne okozzunk, a méz elcsorgatásától óvakodni kell.

A spekulativ etetett méhesaládnak bőseges mézkészletre az anyának a petezésre elegendő helye legyen, azért, — ha szükséges — a kaptárt üres lépek beadásával bővítsük.

Ha a gyümölcsvirágzás gazdag s az idő tartósan szép, a méhek sékelten építhetünk is, a mesterséges lépet, (lépközfészket) mindig közvetlenül a fészkek mellé téve; a fészket megszokott helyén szabad.

MULÉP

Garantált tiszta valódi méhviaszból készítve szállítok szép vékony és nyomású lapokat bármilyen méretű kaptárokhoz. Pld. Orsz. fészkek kerethez 40 darab 1 kg.-ban.

Hófehér Boxeseknek

1 kg. 240 Lei.

Arany Sárga

1 kgtól 5 kgig 6 kgtól 10 kgig 10 kg. vétel
160 Lei. 150 Lei. 145 Lei.

Salakmentes viaszt elfogadok átdolgozás végett 25% levonással, vagy kgtól 40 Lei ráfizetéssel, nagyobb mennyiség átdolgozásán kérjen külön árajánlatot. Rendelésnél a keret pontos belvilágát kérem közölni. Hanemann rács \square^2 Lei 250. — Keretléc 10 darab 12 Lei. Keretdrót bármilyen mennyiségben.

TÓTH ISTVÁN méhészte,

Cluj-Kolozsvár, Cal. Dorobanților 74. szám.

Vasuti és postai csomagolás díjtalan. — Átdolgozásra szánt viasz kérem minél előbb be küldeni, hogy torlódás ne legyen, esetleg azonnal is cserélek.

Tagdíjnyugtázás.

E. M. E. titkári hivatalához a következő összegek küldettek be:

1931. évre 100 L. tagdíjat fizetett: Asztalos Gy. Nkároly, Jakab Lupény, Antal K. Dánfalva, Mayer M. Béltek, Imreh F. Seges- (1928—29. évre 200 L.), Baecsó F.-né, Paull I., Kabán J. (1930. is 100 L.), Biró M. Kolozsvár, Schreiber Á. Petrozsény, Péter uca, Strobl és Benkő Kovászna, Péterfi J. Petrozsény, Sisák örince, Sztankovics Gy. Nvárad (100 L. 1930-ra is).

1932. évre 100 L. tagdíjat fizetett: Bartha G. Bere, Tarsai Gy. nce, Torkos A. Szujvár, Jurje S. Nbánya, Cimbalmos J. Ge-, Rozsos I. Nbánya, Lányi I.-né Feliceni, Balogh L. Tövis, ressy A. Miska, Lakatos B. Szentimre, Nagy V. Kolozsvár, nes F. Torockó, Hambetiu J. Ludas, Bördi J. Dsztmárton, Há- zszéky B.-né Hatojka, Titteldorf Ö. Menyháza, Zsigmond L.-né ojká, Jakab G. Lupény, Antal K. Dánfalva, Szöllösy Gy. Ret- Brozsek K. Gödemesterháza, Bálint L. Mbánd, dr. Várady L. aszék, Zigán J. Pusztakalán, Akli M. Pusztakalán, Varró A. árd, Dr. Bajko Zs. Papole, Rácz L. Szrégen, Pataki S. Ndulzsa, lás L. Nszalonta, Fazék Gy. Nbánya, Barra S. Hadad, Gräf i Kolozsvár, Molnár P. Bhumyad, dr. Eöry I. Migen, Madaras [akfalva, Sikó G. Msztimre, legifj. Pap J. Fbánya, Krajcsóvíz uteni, Paull I., Bruckner A., Biró M. Kolozsvár, Schreiber Á. ozsény, Király M. Birehis, Birmann A. Mtelegd, Erkeker F. a, Novottny L. Fgyörös, Péterfi J. Petrozsény, Nagy Gy. S. t, Kiss D. Torda, ifj. Vásárhelyi F. Vargyas, Szurduki Kres [szenben, Pap S. Toplica, Sztankovics Gy. Nvárad, Boros S.-né ető.

1933. évre 100 L. tagdíjat fizetett: Biró L. Bethlen, Torkos A. vár, Korda K. Hilib, Madarassy S. Feketeerdő, Kotva V. ozsény, Hajas A. Pankota, Balogh L. Tövis, Szedressy A. a, Lakatos B. Szentimre, Krasznai M. Hidegszamos, Vermes roeckó (50 L.), Hambetiu J. Ludas, Bördi J. Dsztmárton, Há- zszéky B. Hatojka, Titteldorf Ö. Menyháza, Zsigmond L.-né ojká, Hajdu B. Nvárad, Zábor Gy. Petrozsény, Mátyás M. Bala- r, Páll A. Zetelaka, Jakab I. Olthéviz, Paulik A.-né Zám, ló I. Etéd, Bakó G. Déva, Somogyi J. Feketeerdő, Grünfeld P. ozsvár, Boskovitz L.-né Kolozsvár, Vajda S. Mvásárhely, Mátó ersig, Fosztó D. Vizakna (1931—32. évre is 200 L.), Zigán J. utakalán, Schikerle E. Pusztakalán, Varró A. Szalárd, Kis- gy E. Bölön, Pataki S. Ndilzsa, Eissen E. Mvásárhely, Bordás szalonta, Lázár S.-né Tövis, Mezei A. Piski, Finta J. Pankota, k Gy. Nbánya, Gräf L.-né, Soltész K. Kolozsvár, Molnár P. nyad (1934-re is 100 L.), Dulló K. Árkos, Grauszam G. Petro- y, Jackel S. Szinfalu, Alzner F. Gyfhehérvár, Molnár S. Arad, ifj. Pap J. Felsőbánya (50 L.), Krajcsóvíz J. Buteni (1931-re is L.), Schneider R. Vlahita, Juoreoni J., Biró M. Kolozsvár, Stitz rassó, dr. Barbu A. Dés, Kóhajda J. Mehádia, Lukács S. Bot- , Styászny A. Margina, Wittenberg S. K. Gelence (1934-re is L.), Balogh I. Magaslak, Szurduki Kres K. Nszenben, Vilhelm S. akna, Boros S.-né Honető, Ugron Gy. Lupény, Nagy Gy. S. nit.

KÜLÖNFÉLÉK.

Olvasóinknak és jóakaróinknak kellemes husvétii ünnepeket kívánunk.

Kaptár kérdésekben Váradi Béla, a volt egyesületi kaptár készítő üzem vezetője kaptár kérdésekben készséggel áll az érdekeltek rendelkezésére díjtalanul. Csupán az a tiszteletteljes kérése, hogy a kérdést intéző méhésztársak válaszbélyeget sziveskedjenek a levélhez mellékelni.

A magyar méhészet gyásza. Id. Boczonádi Szabó Imre, a budapesti és kolozsvári nemzeti színházak volt énekművésze, a M. Kir. Operaház volt tagja, zeneszerző, a „Méhészet“ főszerkesztője, stb., f. évi február h4 4-én, életének 86-ik évében, hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése 7-én folyt le Kiskunfélegyházán a róm. kath. egyház szertartása szerint. Halálát kiterjedt rokonság és a jó ismerősök nagy tábora gyászolja. Boczonádi Szabó Imre neve ismert Erdély méhésztársadalma előtt is, mert a méhészeti kultúra terjesztésén egy hosszú életen át dolgozott önzetlenül. 86 éves korában mint a „Méhészet“ c. szaklap főszerkesztője hunyt el. Béke poraira.

Ingyenes méhészeti tanfolyam

Az E. M. E. a méhészeti ismeretek fejlesztése céljára 1933. évben is rendez május folyamán méhészeti tanfolyamot a méhészet iránt érdeklődők részére. A tanfolyamot férfiak és nők, fiúk és leányok egyaránt résztvehetnek. Jelkéteket elfogad az Ercsényi Méhész Egyesület titkára h4 tala Cluj—Kolozsvár, Str. d. Muresan-Attila-u. 10. A tanfolyam hallgatói jelentkezőknek 100 lei beiratási díjat fizetnek, egyébként a tanfolyam ingyenes. A tanfolyam csak akkor fog megtartatni, ha legalább 20 hallgató jelentkezik. A tanfolyam pontos idejét az egyesület később fogja megalapítani.

Cim- és lakásváltozást

ajánlunk azonnal bejelenteni, hogy a lap küldésében fennakadás ne legyen.

Méhész jelvényként az E. M. E. kéri hivatalában, aranyból 350 L, nyozott ezüstből 100 L, oxidált ezüstből 100 L, rézből 20 L. Az előre beküldendő

25 lei portóval együtt. Utánvét mellett küldés esetén 25 lei utánvételi számíthat a posta.

Apróhirdetések.

Ne vessződjön kottákkal, keltetőgéppel tökéletesebben keltethet, nehet. Fajbaromfitojás, naposcsibe megrendelhető. Díjtalan ismertetőt Theil György Targu-Mures, Regele Ferdinand 23.

30 drb. jól kezelt méhcsalád, tavalyi anyaméhekkel Gerstung kaptárokban, méhszinnel és egyéb felszereléssel eladó. Schneider R. Sz keresztbánya p. u. Vlăhița. Jud. Odorheiu.

Szabó József Kolozskara, 30 család méhe van eladó 400—500 családönként országos kaptárokban.

Műlép hengerprésen előállítva bármily méretű nagyságban kap. Szurdoki Kracs Kornél méhészetében Sibiu, Calea Poplacei 14/a.